

Aixís ho escriu. Y' autor castellá esmentat, tocant la viola com la major part dels francesos quan escriuhen cosas d' Espanya y molts espanyols quan volen escriure cosas de Catalunya.

A Sant Francesch comensaren á cremar las portas, y si després s' enderrocá 'l convent y la hermosa iglesia y preciosos claustres fou perque convingué á qui convingué.

En quant al convent dels Mínims fou altra cosa.

Lo vehinat que tenia molta devoció á Sant Francisco de Paula sortí en defensa de son convent y allunyá als que volían cremarlo, sense que s' arrimés á sas parets la teya incendiaria.

Si 'l Sr. Menendez Pelayo y 'ls que s' inspiren en sos escrits volen veure l' esmentat convent, los descendents de Mr. Achon que 'l varen comprar y convertiren en fábrica no crech que tinguin inconvenient en ensenyárlshi, puig se conserva en peu fora de las obras que s' hi feren pera destinarlo per lo que s' utilisa.

En quant á la iglesia no fou aixís, perque sofrí després d'alguns anys un incendi casual, no forsat. Pero conservadas sas parets, se reedificá 'l temple parroquial de Sant Francisco de Paula, qual parroquia ja existia desde 1839 quan s' utilisaren las iglesias dels convents de Sant Agustí, la Trinitat calçada, Sant Jaume, la Mercé, Santa Mónica y Sant Francisco de Paula.

Aconsellém á nostres compatricis que, per poch que puguin, en cosas de Catalunya may consultin á autors castellans, per bon nom que tinguin, puig, no sabém perque, en tocant á las cosas nostras perden la xaveta y no diuhen sino disbarats.

Los convents que 's cremaren á Barcelona foren los de Sant Joseph, de frares carmelitas descalsos; de Sant Agustí, d' agustins calçats; del Carme, de carmelitas calçats; dels Trinitaris descalsos, de Santa Catarina, de domínichs y dels Seminaristas al Tallers, los que 's resistiren á escopetadas.

Quedaren en peu sens cremarse, 'ls caputxins, lo Trinitaris calçats, los Servitas del Bonsuccés, qual iglesia está oberta al cult, Santa Mónica d' agustins descalsos, La Mercé, los Mínims y Sant Francesch.

Los que no 's cremaren per més que ho escriguessin los Set Sabis de Grecia y 'ls que 'ls han seguit.

Si 'ls autors s' haguessin prés la pena d' acudir als arxius de Barcelona, tant lo de Casa la Ciutat com l' episcopal, no haurían escrit tants errors ni fet riure al que encara escriu y conserva 'l recort d' alashoras.

—L' «Orfeo Catala» pot estar més que satisfet del resultat de la excursió á Sabadell, no sols per haver obtingut un éxit brillantíssim y una verdadera ovació en la execució de las escullidas composicions que figuravan en lo cartell, sino també per haver fet vibrar la corda del patriotisme en lo cor dels bons sabadellenchs.

Tots nosaltres treballém per la regeneració de Catalunya, y sabém prou que pera conseguirho cal de primer regenerar son carácter, aquesta ánima de ferro que en temps més felissos la animava y empanyia á tot lo gran y bó. L' escriptor ab la ploma, lo pintor ab los pinzells, lo músich ab las notas, l' escultor ab los cisells, tots havém de contribuir á aquesta obra, verdaderament gegantina, de la restauració del carácter catalá.

Al «Orfeó Catalá» no se li ha pas de dir tot aixó, puig ha demostrat sempre que aquest era 'l seu fi, y que sabia prou bé, que pera regenerar al poble catalá deví donárseli *música catalana*, aquesta música que tan belliga ab son caràcter. Y aquesta fou la música que predominá en lo concert donat lo diumenge á Sabadell. Al costat de las obras dels grans mestres Zöllner, Orto y Grieg, figuravan las d' En Clavé, Alvarez y Millet, y especialment las populars armonizadas per En Vives y l' Alió.

En la interpretació d' aquestas últimas obtingué un éxit la senyora Verhle, mestra de cant de la secció de senyoretas del «Orfeó» vejentse obligada a cantar moltes més de las senyaladas en lo cartell.

Aixó fou lo que 'n podríam dir la part oficial de la festa; després del concert anaren los orfeonistas á la Fonda de Catalunya hont dinaren junt ab gran número de socis del Centre Catalá de Sabadell y delegats de las associacions de Barcelona, essent uns 120 entre tots. Durant lo dinar regná la més franca alegría que al arribar los brindis se transformá en delirant entusiasme; pero aquest se convertí en verdadera emoció al aixecarse tots los presents pera cantar *Los Segadors*. Aquells «bon cop de fals» nos arribavan al ánima y 'ns feyan espurnejar los ulls.

A las quatre de la tarde comensá la vetllada literaria-musical organizada pel Centre Catalá en honor al Orfeó. La fama d' aquest s' havia ja escampat per tot lo poble y una nombrosa concurrencia 's dirigí al local del Centre pera sentir-lo. Després d' un curt parlament del senyor Capmany, cantá l' Orfeó algunas pessas y la senyora Verhle cansons del mestre Alió, essent totas aplaudidas ab frenétich entusiasme. Se llegiren també poesías patrióticas, y després d' un curt parlament de gracias del senyor Durán, se cantaren *Los segadors*, essent acompanyat per la majoria dels presents.

Los sabadellenchs quedaren agraïdíssims al «Orfeó Catalá» y aquest marxá plé de satisfacció á Barcelona, esperant ab ánsia la tornada á Sabadell.

—Ab gran solemnitat se celebrá 'l diumenge á la tarde la clausura de la tercera Exposició de Bellas Arts y Exposicions Artísticas.

A las cinch arribá 'l delegat regi, senyor comte de Casp, á qui feren los honors d' ordenansa una companyia d' infanteria ab bandera y música. Al entrar S. E. en lo local de la Exposició, la Banda municipal tocá la marxa real, essent rebut pel Ajuntament en ple, presidit pel Gobernador senyor Hinojosa y pel Alcalde senyor Nadal, comissió organitzadora, jurat y altres distingidas personas. En lo saló de la Reyna Regent prengueren assiento, ocupant la presidencia 'l comte de Casp, 'l senyor Monner, delegat de S. A. R. la infanta donya Isabel, gobernador civil, alcalde y president de la Diputació y 'l doctor Pol.

Oberta la sessió, 'l senyor Romea, secretari de la Alcaldía, doná compte dels acorts del Ajuntament relatius al acte.

Lo senyor Pirozzini llegí 'l fallo del jurat.

Lo senyor Nadal, en elocuent discurs, doná gracias en nom de Barcelona á S. M. la Reyna y real familia per la protecció dispensada al certámen, aixís com als artistas que han prestat son vallós concurs, á la comissió organitzadora y á tots los que han contribuït ab los seus esforços al major éxit de la Exposició.

Lo delegat regi declará en nom de S. M. lo Rey y la Reyna, tancat lo certámen.